

در دنیا چه خبر است؟

تلویزیون مدرسه جنایت!

❖ در سال گذشته ، مجموع درآمد ۲۵ شرکت بزرگ
 تلویزیونی بالغ بر ۱۲۰ میلیارد دلار بود!
 ❖ نرخ آنتنی در بین برنامه های کودکان از مرز
 ۱۴۰/۰۰۰ دلار! برای هر دقیقه می گذرد!
 ❖ شکایاتی که در کشورهای دیگر قابل تعقیب و در
 مملکت ما قابل تعقیب نیست!

از خانه و کاشانه است و قهرمان آن دختر بچه
 ۱۵ ساله ایست که در دارالتأدیب گذاشته شده!
 در صحنه یی از این فیلم که قهرمان ما مشغول
 دوش گرفتن است چهار دختر دارالتأدیبی
 دیگر هم سن و سال او به طرفش هجوم می آورند
 و . . . با وسیله ای به او تجاوز می کنند! . . .
 سه روز بعد از این ماجرا در پلاژ سانفرانسیسکو
 سه دختر بچه ۱۰ تا ۱۵ ساله بطرف « اولیویا -
 نیمی » ۹ ساله هجوم می برند و بکمک . . .
 به او تجاوز می کنند این دختر بچه ها در جواب
 مکتب اسلام

پس از آنکه يك دختر بچه ۹ ساله از طرف
 چهار دوست دختر خود مورد تجاوز قرار
 گرفت اکنون میلیونها آمریکائی بار دیگر از
 خود می پرسند : آیا تلویزیون ، يك مدرسه
 جنایت نیست ؟
 روز ۱۰ سپتامبر ۱۹۷۷ يك کانال آمریکائی
 تلویزیون « ان - بی - سی » فیلمی به نام
 « آنها بیگانه دنیا آمده اند » بمعرض نمایش
 گذاشت .
 داستان این فیلم راجع به بچه های فراری

پلیس گفته اند که : می خواسته اند مانند
فیلم تلویزیون عمل کنند !

پدر و مادر دختر بچه ای که قربانی این حادثه شده از دست کانال و ایستگاه محلی که آن فیلم را نمایش داده شکایت کرده اند ، آنها برای دختر خود ۱۱ میلیون دلار غرامت خواستار شده اند دادگاه عالی ایالات متحده به تازگی اعلان نموده که : شکایت پدر و مادر دختر بچه ، قانونی است و دادگاه برای رسیدگی به ماجرا در ماه سپتامبر در شهر سانفرانسیسکو تشکیل خواهد شد ، این عاذه غم انگیز و عواقب قانونی آن توجه آرای عمومی آمریکا را بخود جلب نموده است برای اولین بار دادگاهی باید نظر بدهد که هرگاه خشونت و جنایت از حد صحنه تلویزیون گذشت و در میان مردم دیده شد آیا سازمان تلویزیون مسئول است یا نه ؟

در سال ۱۹۷۷ چنین مسئله ای در شهر میامی مطرح شده بود پسر بچه ۱۵ ساله ای بنام « رونی زامورا » که به خاطر جنایت تحت تعقیب است گفته بود که : او معتاد فیلم های پلیسی تلویزیون بوده و همین فیلمها دست او را مثل دست قاتلی هدایت کرده بودند ! این بار در مورد « اولیویا » پرونده امر بسیار دقیق تر است این دفعه کسی که تلویزیون را مورد حمله قرار می دهد ، مجرم نیست ، بلکه قربانی است از طرف دیگر مورد اتهام واقعی است چرا که یک فیلم با تمام جزئیات نشان داد که چگونه می توان جرمی را مرتکب شد پدر و مادر « اولیویا » می گویند که این در واقع یک نوع تحریک و تشویق به جنایت است !

با تمام جزئیات

کانال تلویزیون در مقام دفاع از خود بر- آمده و می گوید که هدف از نمایش چنین فیلمی همان مطرح کردن جدی جرائم اطفال بوده است ، منتقدین تلویزیون در آن زمان راجع به این فیلم چنین گزارش داده بودند : « این فیلم قوی ، محرک و بسیار ناراحت کننده است ! » ولی نظام پزشکی کالیفرنیا با این نظریات موافق نبوده و می گوید تلویزیون یک مدرسه خشونت آموز و دیرستان جنایت آموزی است از پزشکان برای عقیده اند که از هر ۱۰۰ مجرم جوان و نا بالغ که بطور اتفاقی مورد استنطاق قرار گرفته اند ، ۲۲ نفرشان اذعان کرده اند که جرائم خود را به تقلید از آنچه که در تلویزیون دیده اند ، مرتکب شده اند !

مسئولان کانال تلویزیون در جواب می گویند :

« در چنین حالتی باید در برنامه اخبار نمایشی صحنه های جنگ ، حوادث روز مره و حتی آتش سوزی جنگل ها را نیز ممنوع کرد چون ممکن است که دیدن این نوع صحنه ها غرایز جنائی مردم را تحریک کند و همچنین باید رادیوها ، روزنامه ها ، کتابهای پلیسی ، جنائی و حتی تمامی کتابها را بجز رمانهای عاشقانه ا تحریم نمود !

پدر و مادر « اولیویا » نظردیگری دارند می گویند : « کانال » ان - بی - سی ، می توانست این فیلم را به نمایش ، گذارد ، ولی نه در ساعت ۸ شب که تمام اطفال بیدار بوده و پای

به‌عنوان خوشامد بچه‌های تازه‌وارد بشبانه‌روزی آنها را اذیت و آزار می‌کردند که بنام « آنها بیگناه بدنیا آمده‌اند » معروف شده بود .

عقیده دکتر « ژرف نوسپیتز » استاد کرسی روان‌کاوی در دانشگاه « جرج واشنگتن » و رئیس سابق انجمن آمریکائی روان‌کاوی اطفال . « بوژف نوسپیتز » به نظر من گفتن اینکه سازمان تلویزیون مسئول است بسیار ساده است تلویزیون در واقع نقش يك ماشه تفنگ را بازی کرده است ، چون هرگز ماشه تفنگ کسی را نکشته است و بایستی کسی بر آن فشار آورده که این شخص به دلیلی این کار را انجام دهد .

تلویزیون مثل فتیله‌ی دهنامیت عمل می‌کند ولی زمینه روانی اشخاص نیز باید تأثیر پذیر باشد به عقیده من آن چهار دختر دیگر کاملاً آماده انجام دادن عملی بر روی يك طفل دیگر بوده‌اند . حالاً این برنامه تلویزیون درست به موقع سر رسیده و سرمشق نمونه برای آنها شده است . حال این سرمشق می‌توانست نمونه‌یی از يك قتل یا هر جنایت باشد .

امکان داشت که آنها همین سرمشق را در کوچه با رادیو یا يك کتاب و یا در روزنامه‌ها کشف کنند ولی باید اذعان کرد که تلویزیون يك واسطه تصویری است نمونه‌یی عالی به انسان می‌دهد و دیگر هیچ احتیاجی به توهّم و تصور کردن جنایت نیست .

تجربه نشان داده که اطفالی که شاهد

تلویزیون هستند : کانال تلویزیونی به‌خوبی این را می‌دانست چونکه تبلیغات مابین فیلم را به « والت دیسنی » پیشنهاد کرده بود و در واقع « والت دیسنی » : ۱۴ کمپانی دیگر پس از آنکه فیلم « آنها بیگناه بدنیا آمده‌اند » : را بطور خصوصی دیده بودند از تبلیغ درین قسمت‌های مختلف فیلم چشم‌پوشی کردند !

و شاید اصل مسئله در همین نقطه باشد .

تلویزیون در آمریکا صنعت پول‌ساز عظیمیست در سال ۱۹۷۷ مجموع در آمد ۲۵ شرکت بزرگ تلویزیون بالغ بر ۱۲۰ میلیارد دلار گردید - ۱۷ تا از این شرکت‌ها جزو شد شرکت بزرگ آمریکا هستند ، تمام درآمد این شرکت

های تلویزیونی از راه تبلیغات و آگهی‌های تجارتي تأمین می‌شود ، نرخ این آگهی‌ها گاهی اوقات از مرز ۱۴۰۰۰۰ دلار برای هر دقیقه می‌گذرد از طرف دیگر ۲۵ درصد این درآمد از راه آگهی‌های تجارتي برای اطفال حاصل می‌گردد در سال ۱۹۷۷ صنایع اسباب سازی ۵۰ میلیارد دلار برای آگهی‌های تلویزیونی خرج کرده‌اند ! باید دانست که يك طفل آمریکائی روزانه بطور متوسط بیشتر اوقاتش را در برابر تلویزیون می‌گذارد تا بر روی نیمکت مدارس !

حال چه تجاوز مذکور در بالا را بحساب بیاوریم یا خیر ، باید گفت که فیلم « آنها بیگناه بدنیا آمده‌اند » موفقیت بزرگی نزد اطفال کمتر از ۱۵ سال داشت . بدان حد که سال بعد از نمایش فیلم تمام بچه‌های يك شبانه‌روزی دختران جوان در « تاکوما » در ایالت واشنگتن

محنه‌های خشونت بار هستند بازی‌های بچه‌گانه‌خشن‌تری دارند، هرچه طفل کوچکتر باشد تأثیر خشونت نیز بر او بیشتر است ولی يك جنگ دريك فيلم و سترن و يا يك تعقيب در يك فيلم، زياد مضر نيست فكر مي‌كنم كه و سترن‌هاي « سام پكين پا » يا « سرجولتونه » را نبايد به اطفال نشان داد بكنوع خشونت و آن‌هم به اندازه كم مي‌تواند براي اطفال مفيد باشد و به آنها اجازه دهد تا كم‌ي خشونت ذاتي و لازم خود را از درون خود بدر آورند. بيهوده خيال پروري نكند چرا كه شما گر يك هفت تير بچه‌گانه به طفل خود ندهيد او دست خود را به عنوان طپانچه دراز کرده و با دهن خود صدای « بان ، بان » را درمي‌آورد!

متأسفانه امروزه پدران و مادران تعليم

و تربيت اطفال خود را يك بار چه بدست تلويزيون داده‌اند گمان مي‌كنند اين يك بچه نگهدار بي عيب و نقص كم خرج و هميشه آماده است! موضوع ديگري كه نگران‌كننده است همانا مدت زمان نيست كه اطفال جلوي تلويزيون مي‌گذرانند.

جوانان آمريكائي به معنای واقعی کلمه معتاد تلویزیون شده ، و در مواقع خرابی یا قطع جریان برق می‌توان در آنها حالات بسیار مشابه آنچه که نزد معتادان مواد شیمیائی می‌بینیم را مشاهده نمود .

از : الی رانیه نول او بسرو اتور
ترجمه از : علی اعتصامی

ناپلئون و قرآن

ناپلئون سیاستمدار معروف جهان، روزی وارد کتابخانه شد و دستور داد کتابی را برایش بیاورند مترجم، کتابی را که آورد، قرآن بود و به این آیه برخورد که «ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم و بشر المؤمنین (سوره ۱۷ آیه ۹)

و برای وی ترجمه کردند: پس از بازگشت، ناپلئون آن شب را به این اندیشه بود و خواب راحتی نداشت فردا مجدداً در کتابخانه دستور داد تا آیاتی از قرآن را برایش ترجمه کردند و روز سوم نیز، آنگاه دو جمله تاریخی را ابراز داشت و گفت: آنچه که من احساس کردم و از این کتاب استفاده نمودم این است که: اگر مسلمانان به دستورهای جامع این کتاب عمل نمایند روی ذلت و خواری را نخواهند دید. مگر اینکه مادر میان آنان و قرآن جدائی بیفکنیم!

همای سعادت ص ۹۹